

Sumatra'daki Sel Felaketinin Ana Nedeni Kapitalizmdir!

Haber:

Sinyar kasırgası sadece bir katalizördü; Endonezya'daki yıkımın boyutu, on yıllardır süren kötü çevre yönetimini yansıtmaktadır. Zira Sumatra milyonlarca hektarlık ormanı kaybetmiş, bu da Açe, Kuzey Sumatra ve Batı Sumatra'daki su havzalarını zayıflatmıştı. Verimli topraklar çiftlikler için kurutulmuş, bu da toprağın çökmesine ve doğal su havzalarının taşkın havzalarına dönüşmesine neden olmuştur. Taşkın yataklarındaki hızlı yerleşim ve arazi kullanımı üzerindeki zayıf yönetim, bu etkinin daha da artırmasına neden olmuştur. Böylece şiddetli yağmur yağdığında, arazi artık onu emme kapasitesini kaybetmiştir. Bu felaket, Endonezya'nın kaynak çıkarımına ve zayıf çevre kontrolüne dayalı kalkınma modelinin, sert hava koşullarını olması gerekenden daha ölümcül bir hale getirdiğini göstermektedir. (Ajanslar)

Yorum:

Açe, Kuzey ve Batı Sumatra'da yüzlerce insanın hayatını kaybettiği büyük seller, sadece doğal afetler değil, aynı zamanda yapısal başarısızlığın da açık bir kanıtıdır; yani açgözlü kapitalizmin ve aciz bir demokrasinin, vatandaşlarının hayati alanını koruma konusundaki acziyetinin bir göstergesidir.

Kapitalizm, nihayetinde Sumatra'daki Bukit Barisan ekosisteminin kalbindeki ormanların ele geçirilmesini, palmiye plantasyonlarının genişletilmesini, madencilik faaliyetlerini ve enerji projelerini haklı çıkaran "sınırsız büyüme" mantığına sevk etmektedir. Nitekim son on yılda bu üç bölgede 1,4 milyon hektar orman yok olmuştur. Bu yaygın ormansızlaşma geçici bir olay değildir; aksine piyasa ve yatırımcıların çıkarlarına boyun eğen devlet politikalarının doğrudan bir sonucudur. Peki ormanlar yok edildiği, nehirler gömüldüğü ve dağlar çıplak bırakıldığı halde hala bu sel felaketlerini doğal afetler olarak nitelendirmek kabul edilebilir mi?!

Öte yandan halkın denetimi için bir mekanizma olmasını dayatan demokrasi, çevrenin taşıma kapasitesini göz ardı eden ruhsatların, imtiyazların ve sömürücü politikaların akışını dizginlemekte başarısız olmuştur. Böylece cumhurun katılımı sadece bir formalite haline gelirken stratejik kararlar ise halkın sesinden uzak odalarda alınmakta ve genellikle sermaye sahiplerine hizmet etmektedir. Böylece de demokrasi, gerçeklikte insanın selametini hiçe sayarak, doğayı hem inşa eden hem de yok eden bir devlet ortaya çıkarmıştır.

Felaket geldiğinde, devlet sanki bu kaçınılmaz bir olaymış gibi davranmaktadır! Ancak sorunun kökleri, yıllar içinde biriken siyasi ve ekonomik tercihlerde, yani laik kapitalist sistemin benimsenmesinde yatmaktadır.

Sumatra felaketi Müslümanlar için önemli bir ders niteliğindedir: Felaketler her zaman doğal faktörlerden kaynaklanmaz, aksine devletin seçtiği siyasi ve fiki sistemden kaynaklanır. Bir devlet laik kapitalist siyasi bir sistemi benimsediğinde, sermaye sahiplerinin hizmetkarı haline gelmekte ve aşırı sömürüden kaynaklanan yoksulluk, toplumsal sapmalar ve çevresel felaketler gibi bir dizi krizler üretmektedir.